

העם החליט

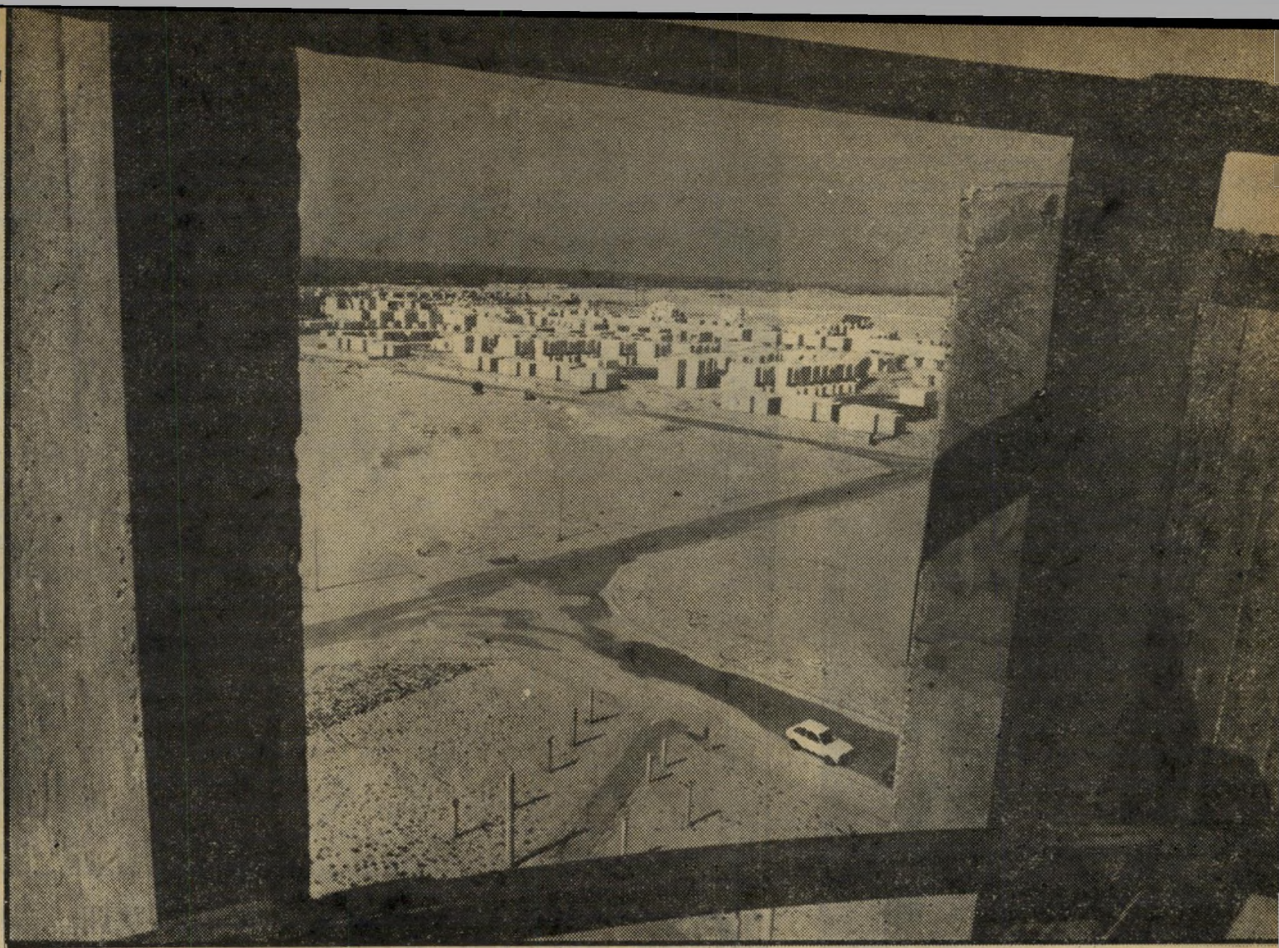
חיסול ימית!

והמתיישבים רבים

ביום לבין עצמם

אנשי ימית: „אנחנו לא מדברים על סכר מים. כלומר, אסור לדבר עם נציגי הממשלה על „הכלעס“. אין לדון בשאלה כמה כסף בעבור מה. מדברים רק על „בית באותה רמה“, „עבודה מסוג דומה“, „פיצוי על אובדן תנאי־חיים נוחים“, תמורה עבור הזמן האבוד, קשיי הקליטה, יפי הנוף — הים והחוף והדקלים — ויש אפילו מי שמחכונו לבקש גם פיצוי על שמיים כחולים.

ברגע של כעס אומר יעקוב אביטן: „למה שאני אבקש שלושה מיליונים? אולי יתנו חמישה?״ שכנו לשולחן מתכעס וצור עק אליו: „שתוק! מה אתה מדבר? אולי יתנו עשרה מיליון? אל תקלקל!״ כאשר מתלהטות הרוחות, רבים זה עם זה ואין מבחינים בזרים שנקלעו למקום. ואז

פיצויים עבור החול, עבור השמיים, עבור הרגשות, אך

רק בדולרים!

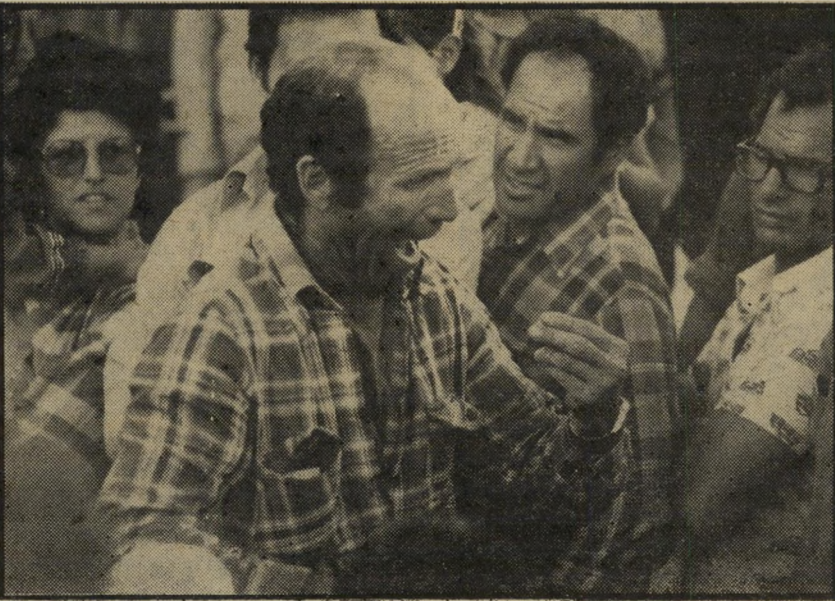
כמו שזוגות צעירים קונים בתים, בזיעה ובעבודה. אתם רוצים רק טובות! גולנים! הנשים מנסות להרגיעו. „תראה איזה נוף, תראה איזה מקום! איך אפשר לעזור מקום כזה.“

משה נברום איתן בדעתו: „אתם רוצים חולות? תלכו לנגב! אתם רוצים נוף? תלכו לגליל! גנבתם אדמה ועכשיו אתם עוד רוצים כסף!“

בפינה השניה מתקבצים תושבים מקרי מיים והרוחות מתלהטות. „נראה להם, לא נותר! הם ישלמו טוב טוב בשביל מה שהם עושים!“ ואמנם הם מתכוונים לאשר הם אומרים — לאלץ את הממשלה לשלם כסף רב, אם רוצה היא לעמוד בתנאי הסכם השלום ולהחזיר את חבל ימית לריבונות מצרית בעוד שלוש שנים. בנושא אחד שוררת אחידות־דעים בקרב

ימית הבת הבכורה של העיר ימית, עם אביה, ציון מליחי. ימית עצובה, כועסת על בגין, אומרם ביישוב.

..הכנסת החליטה

על הורדת היישובים. העם החליט לא אנחנו, בקפ־דייוויד, והרי נשיא ארצות־הברית עדין היו שתי אפשרויות בלבד, האפשרות השלישית היתה ביטול ההסכם. את הכאב הזה אשא עד יומי האחרון, אמר ראש הממשלה מנחם בגין לתושבי ימית.

ר מאי! „עשית מאיתנו עקור רים!“ „טואה!“ הטיחו מתיישבי ימית בפניו של מנחם בגין, כשהגיע אליהם ביום החמישי בשבוע שעבר.

ההמון הנסער, שסגר על החדר בו נועד ראש־הממשלה עם כמה מנציגי העיר, הניף שלטים וקרא קריאות־גנאי נגד בגין ונגד הממשלה. המתח גאה והעצבנות פשטה. מתיישבי ימית רבו זה עם זה ומילכד קריי את הגנאי נגד בגין הטיחו עלבונות איש ברעהו. כשניסה עודד עצמון להרגיע את הקהל בצעקות, ניסו להורידו בכוח מעל הגדר שעליה ניצב. הקריאות היו רבות ומגוונות. כל אחד כימעט פרק בדרך זו מעט מן המתח שהצטבר בחודשים

„רא רקרר“ את בגין ולא להעליב אותו! אני מתחנן בפניכם, אני התחייבתי וזאת התחייבות של איש ימית! אל תאכיזבו אותי, אומר עודד עצמון. „ראש־הממשלה לא יברח, הוא לא תינוק, אני מבטיח בשמו.“